

Söz Söylemeden

– Yazan Adam · 21 Temmuz 2017

İnsan...

Söz söylemeden

Basının önüne geçmeden

Hakkıyla enine boyuna hesap etmeden

Sözlerinin nereye gideceğini iyi değerlendirmeden

Muhabbet olsun hacı efendi misali muvazenesini kaybetmemeli

Bu sarf edilen sözler ne çocuğa, ne mecnuna ve ne de promilliyeye yakışmayacak hezeyandır

Bir siyasi olmak her akla geleni konuşmak, sonrada pişkinlik yaparak milletin huzuruna çıkmak ahmaklıktır

Ağaçlar...

Çaresiz ayakta ölür

Her dal bir ümit içinde çözülür

Yaprak suhulettir, sabırdır, edeptir, nezakettir öpülür

Ağaç devrilene kadar toprak onun için ömürdür, kök zaten gömülüdür

En ufak nüvesinde hilkat gizlidir, imkan buldukça yaşamaya adanmış ayettir

Sessizce...

Geçip gider

Sükut edip gözyaşlarını siler

Öte nasıl bir alem der, içini çekerek nazar eder

Yüreğine taş bassa, özlemiyle yatıp kalksa büyük kederdir

En güzel hatıralar bir şerit misali önüne bir kez daha gelmektedir

İçi titremektedir, yalnızlığın en hazin halinde hazanı çaresiz yaşamaktadır

İçine kapanır, içi daralır, gece uyku tutmamaktadır, dinlenen kaside hissiyatı vurmaktadır

Ağlatırsın...

Vicdan azabı duymazsın

Ne söylesem anlamaktan çok uzaksın

Neden böyle kasıtlı davranırsın, hiddete asılırsın

Sükut etsem, hakaret ve asabiyetine boyun büksem durulmazsın

Bir insana, sana teslim olana böyle mi sahip çıkarırsın, namus bekçiliği yaparsın

Dışarı çıktın mı adamım diye çaka satarsın, ne kadar adam olduğunu hiç arkana dönüp bakmazsın

Mustafa Cilasun